خلاصة تعظیم العلم ب کــوردی

پەرتووكـــــا

خلاصة تعظيم العلم

شيخ د. صالح بن عبدالله بن حمد العصيمي -خودي ب پارېزيت-

وهرگێران:

سيپهل قاسم

٢٣ جمادي الاخر ١٤٤٣

المِسْمِ اللهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ

الحمد لله، وأشهد ان لا اله الا الله، واشهد ان محمدا عبده ورسوله صلى الله عليه وسلم، وعلى آله وصحبه عدد من تعلم وعلم.

اما بعد:

هندی بههرا عهبدییه ژ زانینی یا راوهستییایه ل سهر بههرا دلی وی ژ مهزنکرنا زانینی ، قیّجا ههچیی دلی خو تژی بکهت ژ مهزنکرنا زانینی ، ئه ف دله دی بکیر هیّت ببیته جهی زانینی ، و هندی کیّم بوونا ههیبهتا زانینی د دلی مروقی دا دی مروف هند ژ زانینی بی بههر بیت ، ههتا نیزیکه هنده ک دل ههبن قیّجا چو ژ زانینی نهچیته تیّدا.

قیجا ههچیی زانین مهزنکر دی روناهییین زانین ل سهر قی کهسی قهپهشن، و بههرهك ژ زانستین زانینی گههته وی، و حهزا وی و هیممهتا وی ههمی دی بیته ئهو کو زانینی ب دهست خو بیخیت، و خوشییا خو د تشته کی دا نابینیت ژبلی زانینی، ههروه کی ئهبا موحهمه دی داره می _خودی دلوقانیی پی ببهت_ ئاماژه ب قی چهندی دایه: د سونه نا خودا ئهوا ب ناقی (المسند الجامع) کیتابا زانینی یا ب دوماهیك ئینای ب دهرگههه کی ب ناقی مهزنکرنا زانیی (ئانکو: ئیشارهت دکهته وی چهندی کو ههروه کی ئهقا بوری مه به حس کری ژ زانینی ب دهست مروقی ناکه قیت ههتا مروف زانینی د دلی خودا مهزن نهکهت).

و تشتی ژ ههمییی پتر دبیته هاریکار بو مروقی کو مروف بگههته مهزنکرنا زانینی ئهوه مروف بناخهیین مهزنکرنا زانینی بزانیت، و بناخهیین (مهعقیدین گریکین) مهزنکرنا زانینی چهندین بناخهیین کومکهرن، یین کو مهزنکرنا زانینی د دلی مروقی دا بجه دئینن، قیجا ههچییی قان بناخهیان بگریت و بجه بینیت ئهو وی زانین مهزن کر و ب بها کر، و ههچییی نهگریت و پشت بدهتی ههما وی نهفسا خو بهرزهکر، و ب دویف ههوایی نهفسا خو کهفت، و ئهگهر هات و زانین ژ فی کهسی هاته برین بلا لومهی کهسی نهکهت ژبلی نهفسا خو، (یداك أوکتا وفوك نفخ: بین بلا لومهی کهسی نهکهت ژبلی نهفسا خو، (یداك أوکتا وفوك نفخ: هیقه مهتهله که بو وی دهیته بکار ئینان یی ب دهستی خو خو دبهته هیلاکی، وه کی ئهم ب کوردی دبیرین (رهشو ب دهستی خو، ئهگهر دی ناف ته بهت))، و ههچییی ریزی ل زانینی نهگریت و حهق زانینی نهدهتی زانین نهدهتی در زانین ژی ریزی ل وی ناگریت و حهق وی ناده تی.

مهعقیدی (بناخهیی) ئیکی: پاقژکرنا ئامانی (جهی) زانینی.

و جهی زانینی دله، و ل دویف پاقژییا دلی مروقی دی هند زانین چیته تیدا، و ئهگهر پاقژییا دلی زیده بوو، ئهف دله دی زیدهتر زانینی وهرگریت.

قیّجا ههچیی بقیّت زانینی ل دهف خو کوم بکهت بلا ئهو ناخی خو جوان بکهت، و دلی خو پاقر بکهت رئیساتییان،

هندی زانینه ئهو جهوههرهکی نازك و ب بهایه، بکیر چو جها ناهیت دلهکی پاقژ نهبیت.

و پاقژکرنا دلی دزفریت بو دوو بناخهینن سهرهکی و مهزن:

یا ئیکی: پاقر کرنا دلی ژپیساتییا گومانان (شوبوهاتان)

_یا دووی: پاقژکرنا دلی ژپیساتییا دلچوونان (شهههواتان)

و ئەگەر تو شەرم بكەى ژ بەرىخودانا كەسەكى وەكى تە كو بەرى خو بدەتە جلكى تە و پىساتىيەك پىقە بىت،

قیّجا پا تو شهرم بکه ژ بهریّخودانا خودایی مهزن دهما ئهو بهری خو د دهته دلی ته، و خرابی و گونه هو خهله تی تیدا بن .

د صهحیحا موسلمی دا هاتییه ژئهبی هورهیرهی خودی ژی رازی بیت. کو پینه مبهری خودی شیال لا ینظر إلی کو پینه مبهری خودی سلاف لی بن گوت: (إِنَّ الله تعالی لَا ینظر إلی صُورِکُمْ وَأَمْوالِکُمْ ، ولکنْ إِنَّما ینظرُ إلی قلوبکم وأعمالِکم)

ئانكو: (هندى خودى يه بهرى خو نادهته رهنگى ههوه و مالى ههوه، بهلكو بهرى خو د دهته دلين ههوه و كار و كربارين ههوه)

هه چیپی دانی خو پاقژ بکه ت زانین دی جهی خو د وی دلی دا که ت، و هه چیپی پیساتیپی ژ سهر دانی خو نه راکه ت زانین دی وی دلی ب جه هیلیت و چیت.

سههلی کوری عهبدوللاهی توستهری _خودی دلوڤانییی پی ببهت_ دبیّژیت: (حهرامه ل سهر دله کی کو روناهییا زانینی بچیته تیدا، و تشته کی وهسا د دوی دلی دا ههبیت کو خودی تعالی کهرب ژی څه ببن).

مهعقیدی دووی: ئیخلاصا د زانینی دا

هندى ئيخلاصه بنياتى قەبويل بوونا كارى مروڤييه، و رێكا گەهشتنا كارىيه بو دەف خودى تعالى ب رەنگەكى قەبويل كرى، خودايى مەزن دېێژيت: (وَمَا أُمِرُوۤا إِلَّا لِيَعۡبُدُوا ٱللَّهَ مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ حُنَفَآءَ)

ئانكو: (و د ههمی شریعه تان دا فه رمان ب تشته کی ل وان نه ها تبوو کرن ژبلی هندی کو ئه و په رستنا خودی ب تنی بکه ن و ب عیباده تی قه ستا کناری وی بکه ن، رویی خو ژ شرکی وه رگیرنه باوه ریی)

و د ههردوو صهحیحان دا (بخاری و موسلم) ژ ئیمامی عومهر _خودی ژی رازی بیت_، کو پینه مبهری خودی _سلاف لی بن_ گوت: (الأعْمَالُ بالنِیَّةِ، ولِکُلِ امْرِئِ ما نَوَی)

ئانكو: (ههما كار ب نيهتي يه، و بو ههر ئيكى ئهو ههيه يا وى كربيه دلي خو)

و ئەوين ژبەرى مە ژ ئىمام و زانايين ئوممەتى ب تشتەكى نە گەھشت بوونە وى يا ئەو گەھشتىنى ژ دەرەجين بلند و تەقوا و زانينى، بئىخلاصى نەبىت.

ئەبو بەكرى مەرروذى _خودى دلوڤانييى پى ببەت _ دبىٚژىت: (من گوه ل زەلامەكى بوو د گوتە بابى عەبدوللاھى -ئانكو ئىمامى ئەحمەد بن حەنبەل- و بەحسا راستگوىي و ئىخلاصى ل دەف كر، ئىمامى ئەحمەد

گوتى: (ههما ب قى -ئانكو ب راستگويى و ئيخلاصى - مللەتى بەرى مە بلند بوو).

و ههما ههر کهسه کی دی هند زانین گههیتی هندی ئیخلاصا وی.

و ئیخلاصا د زانین دال سهر چوار بناخهیان یا راوهستیایه، ب قان ههر چواران ئنیه تا فیرخازی بو زانین دهیته بجه ئینان ئهگهر مروقی کرنه دلی خو:

یا ئیکی: راکرنا نهزانینی ل سهر نهفسا خو، کو مروف بزانیت چ پید قییه ل سهر مروقی بکهت ژعیباده تان و وان تشتا بزانیت یین کو فهرمانا مه هاتییه کرن و ئهم ژی هاتینه پاشفه لیدان.

یا دووی: مروف نهزانینی ل سهر غهیری خوژی راکهت، کو مروف ریکا دروست نیشا وان بدهت و وان فیر بکهته وی تشتی خیرا دونیا و ئاخرهتا وان تیدا.

يا سيين: زانين ساخ بكهت و به لاف بكهت، و ب پارێزيت ژ بهرزهبوون و نهمان و ژناڤ چوونێ.

_یا چارێ: کاری ب زانینی بکهت.

و بهراهییین ئوممه تی _خودی دلو قانیی ب وان ببه ت_ د ترسیبان ژ هندی کو ئیخلاص د داخاز کرنا وان دا بو زانینی نهمینیت، ژبهر هندی وان خو ژ هندی د داپاش کو خو ب هندی ب ئیننه دهر کو ئهو د موخلصن، نه چونکی ئه و د موخلص نه بوون و ئیخلاص بجه نه ئینا بوو

، بهلکو ژبهر هندی بوو د ترسیبان وان ئیخلاص ب جهد نهئینا بیت و ئیخلاص د کاری وان دا نهمابیت.

پرسیار ژ ئیمامی ئه حمه د_خودی دلوڤانیی پی ببهت_ هاته کرن: ئهری تو بو خودی زانینی داخاز دکهی ؟ وی گوت: (بو خودی !!! تشته کی گران و ب زه حمه ته ل سهر من کو بیژم بو خودی یه! به لکو هه ما ئه و تشته که ل به ر من یی هاتییه خوشت شیکرن له وا ئه ز داخاز دکه م)

قیّجا ههچیی ئیخلاص بهرزه کر و ژ دهست دا دی گهلهك زانین ژی چیت، و دی گهلهك خیری ژ دهست خو کهت.

و ئەوى بقینت ب سلامەت بیت ژ رویمەتى و ئیخلاص د داخاز كرنا وى بو زانین دا ھەبیت دقینت ئەو چاقدیرییا ئیخلاصا خو بكەت و گرنگیی پى بدەت د ھەمى كاروبارین خودا یین بچیك و یین مەزن و یین ئاشكەرا و یین قەشارتى.

و دەما مروڤ چاڤدێرييا ئيخلاصا خو دكەت و مروڤ ئنيەتا خو دروست دكەت مروڤ زەحمەتى و بار گرانييى دبينيت

سوفیانی ثهوری _خودی دلوڤانییی پی ببهت_ دبیریت: (من تشتهك چارهسهر نه کرییه ب زه حمهت تر و دژوارتر ل سهر من وه کی ئنیه تا خو، چونکی ئهو ل سهر من دهیته گوهرین)

بهلکو سولهیمانی هاشمی _خودی دلوفانیی پی ببهت_ دبیریت: (دبیت ئهز فهرمووده کی بیرم و من ئنیه ته که پی هه بیت -ئانکو نیه ته کا باش-

ئەگەر ئەز ھاتمە سەر ھندەكادى و من ھندەكا دى خاند، دبيت ئنيەتا من ھێته گوھرين، ڤێجا فەرموودەكا ب تنى پێدڨى ب گەكەك ئنيەتانە)

مهعقیدی سیی: مروف حهزا خو (هیممهتا خو) ههمی کوم بکهت ل سهرزانین

مروف دی هیممه تا خو کوم که ت ل سهر تشتی داخازکری و پیدفی ب سی تشتان:

یا ئیکی: رژدییا ل سهر تشتی ب مفا، ههر دهما تهوفیقا مروقی هاته دان بو تشتی ب مفا هنگی دی مروف بی رژد بیت ل سهر،

یا دووی: مروف هاریکاریی ژ خودی تعالی بخازیت دا کو بگههتی.

یا سیی: مروف سست و بی چاره نهبیت بو ب دهست قه ئینانا تشی مروقی دقیت.

و ئەف ھەرسى خالە د فەرموودەكا پىغەمبەرى دا _سلاف لى بن_ يىن كوم بووين ، د وى فەرموودى دا يا كو موسلم قەدگوھىزىت ، ژ ئەبى ھورەيرەى _خودى ژى رازى بىت_ كو پىغەمبەرى خودى _سلاف لى بن_ گوت: (احْرِصْ على ما يَنْفَعُكَ، وَاسْتَعِنْ باللَّهِ ولا تَعْجِزْ)

ئانكو: (تو ين رژد به ل سهر وى تشتى مفايى ته تيدا، و داخازا هاريكاريي ژ خودى بخازه و سست و بى چاره نهبه)

جونهید_خودی دلوقانیی پی ببهت_ دبیژیت: (نینه کهسه کی تشته ك برژدی و راستگویی داخاز کربیت ئهگهر ب دهست نه که قیت، ئهگهر خو ئه و ههمیی ب دهست قه نهئینیت ژی دی ههر هنده کی ب دهستقه ئینیت)

و ئبن قهیم _خودی دلوڤانیی پی ببهت_ د پهرتووکا خو (الفوائد) دا دبیریت: (ئهگهر ستیرا هیممهتی د شهڤا تاریاتییا بهتالیی دا دهرکهفت، و د دویڤ دا ههیڤا عهزیمی (بریارا کاری) دهرکهفت، هنگی دی روناهی ل سهر وی دلی قهدهت)

(ئەڤ گوتنا ئبن قەيمى تەشبىهە بىشەڤەكا تارى كو ستێرەكا گەش لىٰ دەركەڤىت و پاشى دويڤ دا ھەيڤ دەركەڤىت، ھنگىٰ روناھىيا ھەردووكان دى گەھتە ئىنك و روناھىيىٰ دەنە سەر عەردى، ڤێجا ئەو كەسىٰ ھىممەتا وى ژى بلند ببیت و بكەتە دلىٰ خو كارەكىٰ باش بكەت پاشى د دلىٰ خودا موكم بكەت كو دىٰ قى كارى كەت ھنگىٰ دىٰ دلىٰ وى روون بیت)

و ههما ئهو تشتى دبيته ئهگهر كو هيممهتا مروفى بلند بكهت ئهفا ههيه كو مروف سهحكهته حال و سهرهاتييين بهراهييين ئوممهتى.

ئهبو عهبدوللاه ئهحمه د بن حهنبه ل_خودی دلوڤانیی پی ببهت_ هیژ ئهو د دهستپیکا ژیی خودا بوو وی دڤییا بهری بانگی سپیدی دهرکهڤیت و بچیته حهلهقین شیخ و زانایان، ڤیجا دهیکا وی دا جلکی وی گریت و وهك دلوڤانی پی برن دا بیژیتی: (خو بگره ههتا خهلك بانگ بدهت یان ههتا سپیده دهرکهڤیت).

(و مهرهما دهیکا وی نه ئهو بوو کو نهدهیّلا بچیته دهرسا، بهلکو دلیّ ویّ دویشرا بوو لهوا د گوت بلا خهلك دهرکه قیت پاشی ههره دا د گهل وان قریّکهت)

و ئیمامی خهطیبی بهغدادی _خودی دلوقانیبی پی ببهت_ صهحیحا بوخاری ههمی د سی مهجلسان دا بو ئیسماعیلی حیری خاند، دوو ژ وان مهجلسان د دوو شهقان دا خاند ژ وهختی نقیژا مهغرهب ههتا نقیژا سیبی ژ وهختی تیشتهگههی (ضحوة) ههتا نقیژا مهغرهب، و ژ مهغرهب ههتا بانگی سییدی.

و ئهبو موحهممه دئبن تهببان _خودی دلوڤانییی پی ببهت_ دهما دهستپیکی دهست ب خاندنا زانینی کری ب شه فی ههمییی دخاند، قیجا دلی دهیکا وی د ما پیقه نهدهیلا ب شه ف ب خوینیت، ئه و رادبوو دا روناهیی دانیته د بن ئامانه کی مهزن قه دا کو دهیکا وی هزر بکهت یی نقستی، قیجا هه تا ده یکا وی نقست با شنی وی ئه و ئامان ل سهر روناهیی راد کر و جاره کادی د خاند.

قیّجا توژی ببه کهسهك پییّن ته ل سهر ئاخیّ بن و بلا سهریّ هیممهتا ته بلندتر بیت ژ وی ستیّرا بلندا ل ئاسمانا، و تو نهبه کهسهکی ب عهمری قه گهنج و ژ لایی هیممهتی قه یی پیر بی، چونکی هندی هیممهتا کهسیّن راستگویه چو جار پیر نابیت.

ئەبو وەفاء ئبن عەقىلى حەنبەلى كو ئىك ژ ژىرمەندىن جهانى بوو، ئەو د ژيى ھەشتى سالىيى دابوو و وى ئەف نەشىدە د گوت:

ما شاب عزمي ولا حزمي ولا خلقي

ولا ولائي ولا ديني ولا كرمي

وإنما اعتاض شعري غير صبغته

والشيب في الشعر غير الشيب في الهمم

ئانكو: (عەزىمە و عاقلدارى و رەوشتى من ، و پشتەڤانى و دىن و قەدرگرتنا من چو ژ ڤان پىر نەبووينە، بەلكو ھەما پرچا من رەنگى خو يى گوھارتى، و پىراتىيا د پرچى دا رامانا ھندى نىنە كو پىربوونە د ھىممەتى).

مهعقیدی چاری: مروف هیممهتا خوب مهزیخیت د زانینا قورئانی و سوننهتی دا

ههر زانینه کا ب مفا ههبیت د زقریت بو که لامی خودی و که لامی پیغه مبه ری وی _سلاف لی بن_ (ئانکو: قورئان و سوننه تی)، و ههر زانسته کی دی ژبلی قان ههردوو زانستان ئیك ژ قان دوو زانستایه: یان ئه و زانسته یی کو ههر مروف پی دگههته زانینا قورئان و سوننه تی (بو نموونه وه کی: نحو، اصول الفقه،...)، و مروف دی هندی ژ قی زانستی وهرگریت هندی مروقی پیدفی یی ههی.

یان ژی زانسته کی بیانییه و نه گریدای قورئان و سوننه تی یه (بو نموونه وه کی: فه لسه فی) و ئه گهر مروف یی نه زان بیت د فی زانستی دا یی کو نه گریدای قورئان و سوننه تی، چو زیان ب مروفی ناکه فیت.

و نینه باشتر ژ گوتنا عیاضی یه حصوبی د پهرتووکا خودا (الإلماع) دا دبیژیت:

العلم في أصلين لا يعدوهما

إلا المضل عن الطربق اللاحب

علم الكتاب وعلم الاثار التي

قد اسندت عن تابع عن صاحب

ئانكو: (ههما زانین ئهوه یا كو د دوو بنیاتان دا، و كهس ژی دهرباز نابیت ئهو نابیت یی ژرینکا ئاشكهرا بهرزهبووی، و ئهو ههردوو بناخه ژی قورئان و سوننهتن یی کو هاتییه قهگوهاستن ژتابعی و صهحابان)

و ههما ئه قه بوو زانینا به راهییین ئوممه تی _خودی دلو قانیی ب وان به تی وان ئاخفتنا بی مفا زیده بوو، قیجا زانین د ناف به راهییین ئوممه تی دا پتر بوو، و ئاخفتنا بی مفا د ناف یین پشتی وان هاتین پتره.

حهماد بن زهید _خودی دلوڤانیی پی ببهت_ دبیّژیت: من گوته نهیوبی سهختهیانی: زانین نه ڤرو د ناڤ مهدا پتره یان ژی د ناڤ ییّن بهری مه دا؟ وی گوت: (ئاخفتن د نه ڤرو دا پتره، و زانین د ناڤ ییّن بهری مهدا پتر بوو)

مهعقيدي پێنجي: گرتنا وي رێکا مروڤي دگههينته زانيني

بو ههر داخازییه کی ریّکه ك یا ههی مروقی د گههینتی، قیّجا هه چییی ریّکا داخازییا خو گرتبیت ئه و ریّك دی وی گههینته داخازییا وی، و هه چییی خو ل سهر ریّکی لادهت و ریّکا خو خهلهت بکهت ئه و ناگههته داخازییا خو، قیّجا بو زانینی ژی ریّکه ك یا ههی هه چییی ریّکا خو خهلهت بکهت ئه و ناگههته مهرهما خو (ناگههته زانینی)، و دبیت ژی مفایه کی کیّم بگه هتی و وه ستیانه کا زیّده پیّقه ببه ت.

و ئەق چەندە موحەممەد مورتەزا بن موحەممەد زەبىدى خودانى (تاج العروس) يا بەحس كرى د چەند پەيقىن كوم كرى دا، د مەنظوما خودا ئەوا ب ناقى (ألفية السند)، تىدا دبیژیت:

فما حوى الغاية في ألف سنة

شخص فخذ من كل فن أحسنه

بحفظ متن جامع للراجح

تأخذه على مفيد ناصح

ئانكو: (كەسەك نە گەھشتىيە ئارمانچى د ھزار سالان دا، قىنجا تو ژ ھەر زانستەكى يى باشتر ھەلبژىرە، ب ژبەركرنا پەرتووكەكا كومكەر بو وى تشتى دروستتر، و قى زانستى دى وەرگرى ل دەف ماموستايەكى شىرەتكار و مفادار)

و ریکا زانینی یا ناقایه ل سهر دوو تشتان، ههچییی قان ههردوو ریکان بگریت نهو وی زانین مهزن کر، چونکی نهو یی ب وی ریکی زانینی داخاز دکهت یا کو دی وی گههینی:

یا ئیکی: ژبهرکرنا وان مهتنین (نامیلکین) ل دهف ئههلی زانینی د بهرنیاس ، و دقیت مروف ژبهر بکهت، و ههچییی هزر بکهت ئهو دی گههیته زانینی بی ژبهر کرن ب راستی ئهو یی داخازا تشته کی مه حال (موسته حیل) دکهت.

یا دووی: مروف فی زانینی وهرگریت ل دهف ماموستا یان شیخه کی زیره ک و زانا، دا کو د رامانا پهیفین فی مهتنی بگههیت، و ئهف شیخه یان ماموستایه دفیت ئهف دوو سالوخه ته ل دهف ههبن:

۱_ئههلی زانینی بیت، ئانکو ئهو بیت یی کو داخازا زانینی کربیت و وهرگرت بیت ههتا فیجا وهرگرت بیت و گههشتیی، ههتا فیجا زانینه کا باش وهرگرت بیت و گههشتیی، ههتا فیجا زانینه کا باش وهرگرتی بشیت فی زانینی بگههینیت.

و بنیاتی فی تشتی مه گوتی ئهوه یی کو د فهرموودا پیغهمبهری خودی دا هاتی _سلاف لی بن_ ژ ئبن عهباسی _خودی ژی رازی بیت_ کو پیغهمبهری خودی _سلاف لی بن_ گوت: (تسمعون ویسمع منکم ویسمع ممن یسمع منکم)

ئانكو: (ههوه ژ من گوه لئ بوو (به حسا صه حابا)، و ئهوين ب دويڤ ههوه دا دهين دئ گوه ل ههوه بيت و دئ ژ ههوه وهرگرن، و ئهوين ب دويڤ ههوه دا دئ گههيننه وان يين ب دويڤ وان دا دهين)

و عیبرهت ب گشتگیرییا خیطابی یه نه کو ب تایبهتییا موخاطبی، بهردهوام ژ بلندییا زانینی د فی ئوممهتی دا ئهوه کو یین پاشییی زانینی ژ یین پیشییی وهردگرن.

٢_كهسهكي شيرهتكار بيت، و ئهفه دوو رامانا بخوفه دگريت:

یا ئیکی: چاکییا شیخی کو ببیته جهی چاقلیکرنی، و جهی هندی بیت کو مروف ل دویف ریکا وی بچیت.

یا دووی: یی زانا بیت ب ریکین گههاندنا زانیی، کو قوتابی باش فیر بکهت، و بزانیت دی چ بکیر هیت و چ تشت بکیر ناهیت.

مهعقیدی شهشی: مروف چافدیرییا زانستین زانیی بکهت د وهرگرتنی دا، ویا گرنگتربینته ییشتر

ئبن جهوزی _خودی دلوڤانیی پی ببهت_ د پهرتووکا خودا (صید الخاطر) دبیژیت: (کومڤهکرنا زانستنا تشتهکی باشه)

ئبن وهردي _خودي دلوڤانيين يي ببهت_ دبيْژيت:

من كل فن خذ ولا تجهل به

فالحر مطلع على الاسرار

ئانکو: (تو ژههر زانسته کی هنده کی ژی وهرگره و تیدا نهزان نهمینه، که سی ئازاد و شارهزا ئه وه یی ب سهر نهینییا هلدبیت)

شیخی شیخی مه (موحهمهد بن مانع) _خودی دلوقانیی پی ببهت_ د (ارشاد الطلاب) دا دبیریت: (و نابیت کهسی خودان حهزین بلند زانسته کی ژ زانستین شهرع یی ب مفا بهیلیت و پشت بدهتی، ئهو زانستین کو هاریکارییا وی دکهن و وی دگههیننه تیگههشتنا قورئان و سوننه تی، ئهگهر هات و ئهو ببینیت وی پی چیدبیت وشیان یین ههین دی فیری وی زانستی بیت و وهرگریت، و ههروه سا نابیت ئه و چو زانستا کیم بکهت و نابیت ئهو کهسین زانا د وی زانستی دا بشکینیت، هندی ئه فی چهنده یه کیماسی و سهرشووریه بو خودانی، کهسی ب عاقل دقیدت یان ب زانین قه ب ئاخقیت یان ب حیکمهت و عاقلداری قه خو

بى دەنگ بكەت، ئەگەر نە، ھنگى ئەو دى چىتە د بن گوتنا خودانى قان بەيتىن شىعرى قە:

اتاني ان سهلا ذم جهلا

علوما ليس يعرفهن سهل

علوما لو قراها ما قلاها

ولكن الرضا بالجهل سهل

ئانكو: (گەھشتە من كو سەھلى (سەھل ناقى كەسەكىيە) زانستەك ژ زانستان يى كىم كرى، و ئەو زانستەكە سەھل يى تىدا نەزانە، ئەگەر وى ئەو زانستەل دەف ماموستايەكى خاندبا وى كەرب ژ وى زانستى قە نەدبوو، بەلى رازىبوون ب نەزانىنى يا ب سانەھىيە ل دەف وى لەوا وى ئەو زانستە ب كىمى قەلەم دا)

و مروف دی مفای ژگرنگی دانا ب زانستین زانینی بینیت دهما پشتا خو ب دوو بناخهیان گهرم بکهت:

یا ئیکی: مروف زانستی گرنگتر بینته پیش، یا کو مروفی پیدفی دبیتی بو کاروبارین عهبدینیا خو.

یا دووی: مهرهما وی ل دهستپیکا داخاز کرنا زانینی نهو بیت ژههر زانسته کی مهتنه کی بخوینیت و د گهل شروقه کرنه کی ل سهر بخوینیت دا کو تیبگههیت و ژبهر بکهت، و ژپشتی کو ژههر زانسته کی مهتنه کی ژی د خوینیت ب شروقه کرنقه و دقیت ژبهر بکهت، و پاشی بچیته د

ناف وی زانستی دا ین کو د گهل طهبیعه تی وی د گونجیت یان کو ببینیت شیان ین ههین ب دریزی بچیته د ناف دا، فیجا چ زانسته ک ب تی بیت یان پتر.

و ئينك ژ شيعرين بهربه لاف بووى دبيريت:

وان ترد تحصيل فن تممه

وعن سواه قبل النتهاء مه

وفي ترادف العلوم المنع جا

إن توأمان استبقا لن يخرجا

ئانكو: (رامانا قان به يتان وى چهندى دگه هينيت كو ئهگهر ته بقيّت تو زانسته كى بخوينى، وى زانستى ب دوماهى بينه پاش ههره زانسته كى دى، چونكى خاندنا دوو زانستا پيْكڤه تشته كى قهده غهيه، پاشى خاندنا دوو زانستان ته شبه دكهت ب جيّمكا د ره حمى ده يكى دا، كا چاوا ئهگهر ئيك ههردوو جيّمك پيْكڤه دهركه ڨن دى يا ب زه حمهت بيت به لى ئهگهر ئيك ئيكه بيننه دهر دى مهسه له ب سانه هى بيت، وهسا ئهگهر مروڤ دوو زانستان ژى پيْكڤه بخوينيت دى يا ب زه حمهت بيت)

ژ خو ئهگهر ئێك ببینیت كو شییان یێن ههین پێكڤه كوم بكهت چو رێگرى نینه بلا كوم بكهت، و حالهتێ وى دى یێ جودا بیت ژ یێ پترییا خهلكى ، چونكى كێم ههنه دشێن ڨ تشتى بكهن كو خودێ شییان یێن داینێ.

مهعقیدی حهفتی: لهزکرن بو گههشتنا زانینی، و ب دهرفهت دیتنا ژبی بچیکی و گهنجینیی

ئیمامی ئه حمه د _خودی دلوفانیی پی بهت_ دبیریت: (من گهنجاتی ب تشته کی ته شبه نه کرییه ئه و نهبیت وه کی تشته کی د ده رهچکی من دابوو و پاشی که فت و چوو)

و زانین د ژبیی گهنجاتیی دا ب لهزتر دگههته نهفسی، و پتر و هیزتر خو ب مروفی دگریت.

حهسهنی به صری _خودی دلوفانیی پی ببهت_ دبیریت: (مروف زانینی ل بچیکاتیی وهرگریت، وه کی وی چهندی یه مروف نه خشه کی ل سهر به ره کی چیکهت)

قینجا هیزا مانا زانینی د بچیکاتیی دا، وه کی هیزا مانا نه خشییه ل سهر بهری، و هه چیی گهنجاتییا خو ب ده رفه ت دیت بو وه رگرتنا زانینی نه و دی گههته ئارمانج و هی قییا خو، و ده ما ب ناف سالفه د چیت نه وی دی کهیف ب هندی هیت کو گهنجاتییا خو ب هه روه بی نه بوراند.

الا اغتنم سن الشباب يا فتى

عند المشيب يحمد القوم السرى

ئانكو: هەروەكى دبيرىت تو ئەى گەنجو گەنجاتىيا خو ب دەرفەت ببينە، سبەھى دەما تو ب ناڤساڵڤە دچى دى تە كەيف ب هندى هيت كو تە گەنجاتىيا خو ب دەرفەت دىتى)

و بلا ئه قا بوری وه ل ته نه که ت کو تو هزر بکه ی که سین دان عه مر نه شین خو فیر بکه ن، به لکو ئه قه صه حابییین پیغه مبه ری بوون __سلاف لی بن_ هنده ك ژوان ل ژبی مه زنیی فیرببون و زانین وه رگرت.

ئیمامێ بوخاری _خودێ دلوڤانیێ پێ ببهت_ د (کتاب العلم) دا یا به حس کری د صهحیحا خودا.

بهلکو ل ژیی مهزنیی خو فیرکرن ب زهحمهت دبیت ل بهر مروقی -وه کی ماوهردی د (ادب الدنیا والدین) دا دیار کری- ژبهر گهله کییا وان تشتین مروقی مژویل دکهن، و وان تشتین دبنه ریّگر د ریّکا مروقی دا بو وهرگرتنا زانین، و ژبهر گهله کییا پهیوهندییان، قیّجا هه چییی شییا قان ههرسیکا ژ خو پال دهت ئه وژی دی گههته زانینی.

مهعقیدی ههشتی: مروف هیدی هیدی زانینی داخاز بکهت و و هرگربت، و لهزکرنی بهیلیت

ب دەست قەئىنانا زانىنى ب ئىكجارى ب دەست مروقى ناكەقىت، چونكى دل خول بەر قى چەندى ناگرىت، و زانىنى ژى گرانىيا خويا ھەى ل سەر دلى وەكى كو چاوا بەرى گرانىيا خو ھەيەل سەر ملىن وى كەسى يى بەرى ب ھەلگرىت.

خودايي مهزن دبيريت: (إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْل اَ تَقِيلًا)

ئانكو: (هندى ئەمىن ئەم دى قورئانەكا مەزن و گران يا حوكم وئەحكام تيدا بۆ تە- ئەى موحەممەد- ئىنىنە خوارى)

قينجا ئهگهر ئه قه سالوخه تى قورئانا ب سانه هى بيت، -وه كى خودايى مهزن گوتى: (وَلَقَدُ يَسَّرُنَا ٱلْقُرُءَانَ لِلذِّكْرِ)

ئانكو: (و ب راستى مه پهيڤێن قورئانى بۆ خواندن وژبهركرنى ورامانا وى بۆ تێگههشتنى ب ساناهى كرينه)-، ڤێجا پا تو چ دبێژى بو غهيرى قورئانى ژ زانستێن دى؟!

و هاتنه خوارا قورئانی ههر ب فی رهنگی بوویه کو ژیک جودا و بژاله یا هاتییه خار، ل دویف وان رویدانین و سهرهاتییین هاتینه رویدان، خودایی مهزن دبیژیت: (وَقَالَ ٱلَّذِینَ کَفَرُواْ لَوَلَا نُزِّلَ عَلَیْهِ ٱلْقُرُءَانُ جُمْلَة وَ وَحِدَة َ َ كَذَ لِكَ لِنُتَبِّتَ بِهِ فَوَادَك وَرَتَّلْنَهُ تَرْتِیلا)

ئانكو: (وئەوين كافر بووين گوتن: بلا ئەف قورئانە ژى وەكى تەوراتى وئنجىلى وزەبوورى ب يەكجارى بۆ موحەممەدى ھاتبا خوارى! خودى گۆت: وەسا مە ئەو بژالە ئىنا خوارى: دا ئەم دلى تە پى ب ھيز بيخين وتو پتر پى رحەت بى، وتى بگەھى و ژ بەر بكەى، ومە ئەو ھيدى ھيدى ئاشكەراكر)

و ئەف ئايەتە بەلگەيە ل سەر ھندى كو مروف زانينى ژى ھيدى ھيدى وەرگريت، و كو مروف لەزى تيدا نەكەت، وەكى خەطيبى بەغدادى بەحس كرى د (الفقيه والمتفقه) دا، و ھەروەسا راغبى ئەصفەھانى د پیشەكییا (جامع التفسیر) دا.

و ژ في ژي شعرا ئبن نه حجاسي حهله يي گوتنا وي:

اليوم شيء وغدا مثله

من نخب العلم التي تلتقط

يحصل المرء بها حكمه

وانما السيل اجتماع النقط

ئانكو: (تو ئەڤرو ھندەكى ژ زانىنى وەرگرە و سبەھى ژى ھندەكى وەكى وى، ھەر روژ ھندەكى مروڤ وەرگرىت ل دوماھىيى دى بەھرەكا باش ژ زانىنى گەھتە مروڨ، وەكى كو چاوا باران چپك چپك دھێت بەلى ل دوماھىيى ھەمى پێكڤه كوم دبن و لەھى ژى چێدبن).

و کو مروف زانین پیچ پیچه وهرگریت: مروف دهستپیبکهت ب پهرتووکین بچیك (مهتنین کورت) یین کو هاتینه چیکرن د زانستین زانین دا، مروف ژبهر بکهت و شروفه کرنه کی ل سهر بخوینیت دا کو تیبگههیت، و ههروه سا مروف ل دهستپیک خو دویر بکهت ژ خاندنا پهرتووکین دریژ ئهوین کو هیژ مروف نهگه هشتییه وی ئاستی کو فان پهرتووکان بخوینیت.

و ههچیی ل دهستپیکا داخازکرنا زانینی وان پهرتووکین دریژ بخوینیت یین کو هیژ ئاستی مروقی نهگههشتیی، ئهو دی ریکا خو خهلهت کهت د زانینی دا و دبیت ههما ریکا خو بهرزه بکهت، و ژ وان گوتنین جان دهربارهی فی چهندی هاتییه گوتن گوتنا عهبدولکهریمی ریفاعی -ئیك ژ شیخین شامی بوو ل قرنی بوری- کو دبیژیت : (خوارنا مهزنان ژههرا بچوبکانه).

مهعقیدی نههی: سهبرگرتنال سهروهرگرتن و گههاندنا زانینی

ههر تشته کی ههبیت بی مهزن و ب بها مروف ناگه هی ب سهبری نهبیت، و تشتی ژههمیی مهزنتر بو گههشتنا وان تشتین مروفی دفیت بگەھتى ئەوە مروف سەبرى ل سەر بكىشىت، ژبەر ھندى فەرمان يال مروفی هاتییه کرن ب سهبر کیشان و بین فرههیی، هندهك جار ل پيناف بنياتي ئيماني، و هندهك جار ل پيناف تهمام بوونا ئيماني، خودايي مهزن دبيريت: (يَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱصۡبِرُواْ وَصَابِرُواْ) ئانكو: (ئەي گەلى ئەوپن باوەرى ب خودى وينغەمبەرى وى ئيناي وكار ب شربعهتی وی کری صهبری ل سهر گوهدانا خودایی خو بکیشن، و ل سهر وي تهنگافي ونه خوشييا دئيته سهري ههوه، ول ههمبهري دوژمنين خوّ دبیّن فره هبن دا ئه و ژهه وه دبیّن فره هتر نهبن)، و خودایی مهزن دبيْريت: (وَٱصۡبِرُ نَفۡسَكَ مَعَ ٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ رَبَّهُم بِٱلۡغَدَوٰةِ وَٱلۡعَشِيّ هەڤالێن خۆ يێن هەژار فرەھ بكه ئەوێن خودايێ خۆ ب تنى دپەرێسن، ول سپيده وئيڤاران دوعايان ژوي دكهن، وان بوي چهندي كناري وي دڤێت، وتو د گهل وان روينه وتێکهلييا وان بکه).

یه حیا بن ئه بی که ثیر _خودی دلوڤانیی پی ببه ت_ د ته فسیرا خودا دبیّژیت: (هه ما ئه و به حسا مه جلسیّن فقهی یه).

و ههما کهس ناگههته زانینی ب سهبری نهبیت.

ههر دیسان یه حیا بن ئه بی که ثیر _خودی دلوڤانیی پی ببه ت_ دبیّریت: (زانین ب رحه تییا له شی ب ده ست مروڤی ناکه ڤیت).

قیّجا ب سهبری مروف دی ژ کیماسییا نهزانینی دهرکه قیت و رزگار بیت، و ههر ب سهبری مروف دی گههته تام و خوشییا زانینی.

و سهبر كيشانال سهر زانيني دوو جورن:

یا ئیکی: سهبر کیشانا ل سهر وهرگرتنا زانینی (کو مروف داخازا زانینی بکهت)، چونکی ژبهر کرنی سهبر پی دفیت، و تیگههشتنی سهبر پی دفیت، و ئاماده بوون ل جفاتین زانینی سهبر پی دفیت، و گرنگی دان و چافدیری ب حهقی شیخی سهبر پی دفیت.

یا دووی: سهبر کیشانا ل سهر به لاف کرنا زانینی و گههاندنا زانینی بو ئههای وی، چونکی روینشتنا د گهل داخازکهرین زانینی (طهلهبین علمی) پید فی ب سهبری یه، و هه تا مروف وان تیبگه هینیت سهبر پی دفیت، و کو ده ما خهله تیبان د ده رهه قا مروفی دا دکه ن ئه فی ژی سهبر پی دفیت. و ل سهر قان هه ردوو جورین سهبری، سهبرال سهر سهبری پی دفیت، و کو مروف یی خوراگر و خوجه بیت ل سهر سهبرال سهر وان.

لكل الى شأو العلا وثبات

ولكن عزيز في الرجال ثبات

ئانكو: (بو ههر ئارمانجه كا بلند لڤين و وهستاندن بو دڤێت، به لى تشتى بلند و ب بها ل دهف زه لامى ئه وه يى خوجه بيتن و ب سهبر بيتن ل سهر گههشتنا ب ئارمانجا خو)

مهعقیدی دههی: پیگیرییا ب توره و ئادابین زانینی

ئبن قهیم_خودی دلوفانیی پی ببهت_د پهرتووکا خو (مدارج السالکین) دا دبیرژیت: (توره و رهوشتی مروقی ناف و نیشانی بهختهوهری و سهرفهرازییا وییه، و کیمییا توره و رهوشتی وی ناف و نیشانی بهخترهشی و خوساره تییا وییه، قیجا تشته ک خیر و باشییا دونیا و ئاخره تی ب دهست مروقی قه نائینیت وه کی توره و رهوشتان، و تشته ک مروقی ژ خیرا دونیا و ئاخره تی به هر ناکه ت وه کی نهبوونا توره و رهوشتان).

والمرء لا يسمو بغير الادب

وإن يكن ذا حسب ونسب

ئانكو: (ئەو كەسى تورە و رەوشت ل دەف نەبن نابيتە كەسەكى بلند و رىزدار، خو ئەگەر چەند خودان حەسەب و نەسەب بيت)

بهلکو یی بکیر زانینی دهینت ئهوه یی کو ب توره و رهوشت بیت د نهفسا خودا و د دهرسا خودا، و د گهل شیخی خو و هه فکاری خو (هه فالی خو).

یوسف بن حوسهین _خودی دلوڤانییی پی ببهت_ دبیّژیت: (ههما ب توره و رهوشتی مروڤ دی د زانینی گههیت)

چونکی که سی ب توره و رهوشت بیت شیخی وی (یان سهیدایی وی) دی بینیت ئه فه ئه هلی زانینی یه فیجا وه ختا دبینیت ئه فه ئه هلی زانینی یه هنگی دی خو بو وی وه ستینیت و بزاقی که ت وی تیبگه هینیت، به ای ئه ف

که سی توره و رهوشت ل دهف نهبن شیخی وی وهناکهت زانینی راده سی ق که سی بکهت چونکی نابینیت ئه قه ئه های زانینی یه.

ژبهر هندی بهراهیین ئوممه تی ژ زانا و ئیمامان _خودی دلو قانیی ب وان بیمامان _خودی دلو قانیی ب وان بیمامان _خودی دلو قانیی ب وان بیمامان یا بیمامان یا بیمامان یا بیمامان یا بیمامان یا بیمامان بیمامان یا بیمان یا بیمامان ی

ئبن سیرین _خودی دلوڤانییی پی ببهت_ دبیریت: (ئهوان خو فیری توره و رهوشتان دکر کا چاوا خو فیری زانینی دکر)

بهلکو ههتا دهستهکهك ههبوو خو فيركرنا توره و رهوشتی دئينا بهراهيکا خوفيركرنا زانيني.

مالك بن ئەنەس _خودى دلوڤانيىي پى ببەت_ گوتە گەنجەكى ژ قورەيشىيان: (ئەى كورى برايى من، تو فىرى تورە و رەوشتى ببە ژبەرى فىرى زانىنى ببى).

و وان پيدڤييا خو بو في چهندي ديار دكر.

موخله د بن حوسه ینی _خودی دلوڤانییی پی ببهت_ روژه کی گوته ئبن موباره کی: (مه پتر پیدڤی یا ب ئه ده بی هه ی ژ زانینی).

و وان شیرهت ل ئیك و دوو دكر ب خو فیركرنا ئادابان، و وان بهرئ ئیك و دوو د داین.

مالك دبيريت: (دهيكا من عيماما من گريددا، و د گوته من: تو ههره دهف رهبيعهى -ئانكو ئبن ئهبى عهبدولره حمانى فهقيمى ئههلى مهدينى يى وى

سهردهمی- و تو ژ وی فیری توره و رهوشتی ببه ژبهری ژ وی فیری زانینی بید).

(عیمامه، ئانکو: ئهو دهرسووکا زهلام ل دور سهری خو د ئالینن)

بەلكو گەلەك ژ داخازكەرى زانىنى (طەلەبىن علمى) يىن قى سەردەمى د ىى بەھرن ژ زانىنى ب ئەگەرى ژ دەست دانا ئادابان.

لهیث بن سهعهد هاته دهف وان قوتابین داخازا زانستی فهرموودی (حهدیثی) دکهن، قیجا تشته کی کریّت ژ وان دیت، ئینا گوتی: ئهقه چییه؟! هوین پیدقی ب پیچه کا توره و رهوشتی نه پتر ژ هندی کو گهلهك زانینی وهرگرن)

(چونکی مروقی پیچه کا توره و ئهده بی هه بیت ئه قه دی پتر مفای گه هینته مروقی ژ هندی کو مروقی گه له ك زانین هه بیت و چو ئه ده بنایت) قیجا ئه گه ر له یش حالی گه له ك ژ قوتا بییین ئه قرو دیتبا دا چ بیژیت ؟!

مهعقیدی یازدی: پاراستنا علی ژتشتی وی کریّت دکهت، یی کو دژی رهوشتین بلند (مروئه تی) بیت و کو رهوشتی بلند نه هیلیت.

ههچیی زانین نهپاریزیت زانین ژی وی نا پاریزیت -ئیمامی شافعی ئه ف گوتنه گوتنه گوتیه خودی دلو فانیی پی ببهت - ، و ههچیی مروئه تی ژ دهست بده ت ب هندی کو تشته کی کریت بکه ت نه و وی سفکاتی ب زانین کر ، و وی زانین مهزن نه کر و ئه و که فته د کاره کی بی مفادا ، فیجا هنگی دی نافی زانین ژ سه روی رابیت.

وههب بن مونه به _خودی دلوقانیی پی ببهت _ دبیریت: (که سین به تال و ب کارین بی مفاقه مرویل نابنه ر حه کیمان)

و مروئهت ئهوه وه کی ئبن تهیمیه (باپیری ئبن تهیمه ی کو دبیر فنه وی ژی ئبن تهیمیه) _خودی دلو فانیی پی ببهت _ د (المحرر) دا -و ههروه سا ئبن تهیمیی نه فیی وی ژی ل دوی وی چوویه د قی رامانی دا د هنده ک فه تاویی خودا -گوتی: (ئهوه مروف وی تشتی بکه ت یی کو مروف پی جوان دبیت، و وی تشتی به یلیت یی کو مروق کریت دکه ت)

گوتنه بابی موحوممه دی سوفیانی کوری عویه ینه ی به هویری سه حکره قورئانی هه مییی، قیجا کا مروئه تیدا؟ وی گوت: یا دقی گوتنا خودایی مهزن دا: (خُذِ ٱلْعَفُو وَأُمُرُ بِٱلْعُرُفِ وَأَعْرِضَ عَنِ ٱلْجَهِلِینَ) ئانکو: (ئه ی موحه ممه د - تو وئوممه تا خو - ره وشت وکریارین چاك ژ مروقان قه بویل بکه، نه کو تشتی زیده ی شیانا وان، وتو فه رمانی به هه ر

گۆتنەكا باش وكارەكى جوانى ھەبت بكە، وتو پشت بدە ھەڤركىيا د گەل نەزان وكىم فامان)،

قينجا د قى ئايەتى دا مروئەت يا تيدا، و تورە و ئادابين قەنج و باش ، و رەوشتى بەرز و بلند.

و پید قیترین توره ورهوشتی نه فسی بو داخازکه ری زانینی: ئه وه مروئه تی ل به رخو بکه ت، و هه رتشته کی دبیته ئه گه رکو مروئه تی ل ده ف مروقی پهیدا بکه ت، و ئه و خو دویر بکه ت ژوان تشتین دبنه ئه گه ر مروئه تی ل ده ف مروقی نه هیلیت یان کیم بکه ت، وه کی تراشینا رها، یان ده می د ریکه کی دا دچیت گه له ك ل دور خو ب زقریت و به ری خو هو قه بده ت و ویقه بده ت، یان د مه جلسه کی دا پین خو دریژ بکه ت بی پید قی بیت، یان هه قالینییا که سین فاسق بکه ت و که سین به تال و بی خیر.

مهعقیدی دوازدی: ههلبژارتنا ههڤالی چاك د داخازكرنا زانینی دا

کو مروف بو خو هه قاله کی بگریت تشته کی سه ره کییه و مروف د فیطره ت دا یی ل سه روی چه ندی کو بو خو هه قالا بگریت، قیجا داخازکه ری زانینی ژی پید قی ب هه قالینییا که سه کی یه ژ داخازکه رین زانینی، دا کو ئه ق هه قالینیه هاریکارییا وی بکه ت ل سه رگه هشتن و بده ستقه ئینانا زانینی و جهادی بکه ت د داخاز کرنا زانینی دا.

و هندی هه قالینییه د زانینی دا - نه گهر ب سلامه ت بوو ژوان تشتین وی مژویل دکه ن و قه دهیلیت ژداخازکرنا زانینی - تشته کی ب مفایه کو مروف یی بگه هته داخازییا خو (کو داخازکرنا زانینی یه).

و تشتهك نينه باشتر بيت بو وى كهسى ين داخازا تشتهكى بلند و ب بها بكهت ژ هه قاله كى چاك كو هاريكارييا وى بكهت، چونكى هندى هه قاله كارتيكرنا خو يا ههى ل سهر هه قالى.

ئهبو داود قهدگوهێزيت و ترمذی ژ ئهبی هورهيرهی _خودێ ژێ رازی بيت_، کو پێغهمبهرێ خودێ _سلاڤ لێ بن_ گوت: (الرجل علی دین خلیله، فلینظراحدکم من یخالل)

ئانكو: (مروف يى ل سەر دينى ھەڤالى خو، ڤيٚجا بلا ھەر ئيْك ژ ھەوە بەرى خو بدەتى كا دى ھەڤالىنىيا كى كەت).

راغبی ئهصفههانی _خودی دلوقانیی پی ببهت_ دبیژیت: (دهما مروف ل مهجلسا کهسه کی د روینیت نه تنی گوتن و کریارین وی کارتیکرنا خو ههیه ل سهر مروقی بهلکو ههتا بهریخودانی ژی کارتیکرنا ههی).

بهلکو ههما مروف دی بو خو هه قالی هه لبژیریت بو هندی تشته کی بلند و ب بها ب دهست خوقه بینیت نه بو مفایه کی دونیایی یان خوشی و زموق، هندی هه قالینییه ژبهر سی تشتا دهیته کرن: یان بو هندی دا بگه هته تشته کی بلند و ب بها، یان بو مفایه کی، یان بو خوشیی.

شيخي شيخي مه موحهممه دخهضير بن حوسهين د (رسائل الاصلاح) دا ئه ف چهنده يا به حس كري.

قیّجا تو هه قالینیی بو تشته کی بلند بکه، چونکی هه ما تو دی ب وی هییه نیاسین.

ئبن مانع _خودی دلوقانیی پی ببهت_ د (ارشاد الطلاب) دا ئهو شیرهتی ل داخازکهرین زانینی دکهت و دبیژیت: (هشیاری تیکههلییا کهسین عهقل سقك بن، و کهسین روی قائیم و ئهو کهسین کو بهحسی وان ب خرابی چووی، و کهسین بی عهقل، چونکی هندی تیکههلییا وانه دبیته ئهگهری هندی مروقی بی بههر بکهن ژ زانینی، و دبیته ئهگهری خولیسهرییا مروقی).

مهعقیدی سیّزدی: مروف وهستیانا خوب مهزیّخیت د ژبهرکرنی دا، و دووباره کرنی (پیّداچوونی)، و پرسیارکرنی دا

تیرا مروقی ناکهت و مفای ناگههینته مروقی کو مروف تنی زانینی ژ ماموستا و شیخین خو وهرگریت، ئهگهر مروف ژبهر نهکهت، و پیداچوونی تیدا نهکهت، و پرسیارا ل دوّر زانینی نهکهت، ئه ههرسیکه مهزنکرنا زانینی د دلی داخازکهری زانینی دا بجهدئین، ژبهر کو مروف گهلهك بهری خو دده تی و پیقه مژویل دبیت، قیجا هندی ژبهرربه مانا د گهل نهفسی یه، و پیداچوون روینشتنا د گهل هه قالایه، و پرسیار پیشکیش کرنه بو زانایان.

و بەردەوام زانايين مەزن شيرەتى ل داخازكەرين زانينى دكەن و فەرمانا وان دكەن ب ژبەركرنى.

من گوه ل شیخی مهبوو ئبن عوثهیمینی _خودی دلوڤانییی پی ببهت_ د گوت: (مه کیم ژبهرکر و گهلهك خواند، ڤیجا ئهوا مه ژبهر کری پتر مفا گههانده مه ژوی یا مه خاندی).

و ب پيدا چووني دي زانين بهردهوام د نهفسا مروقي دا بيت، و دي گريدانا مروقي ب زانيني قه بيز بيت، و مهرهم ب پيدا چووني نهوه خاندنه د گهل هه قالانه (ئه و هه قالين د گهل مروقي د دهرسي دا).

و ههروهسا فهرمانا مه یا هاتییه کرن کو ئهم بهردهوام بهری خودانی بو قورئانی بکهین و دووباره بکهین ئهو قورئانا کو ب سانه هیترین زانست.

بوخاری و موسلم قه دگوه یزن ژ ئبن عومه ری _ خودی ژ وان رازی بیت_ کو پیغه مبه ری خودی _ سلاف لی بن _ گوت: (إنما مثل صاحب القرآن کمثل صاحب الإبل المعقلة، إن عاهد علیها أمسکها، وإن أطلقها ذهبت) ئانکو: (نموونا خودانی قورئانی وه کی نموونا خودانی حیشترا گریدایه، ئهگهر گرت و چاقد یرییا وی کر ژ دهستین وی ده رناکه قیت، ژ خو ئهگهر پشت دایی دی چیت و ژ دهستا ده رکه قیت)

ئبن عهبدولبهر_خودی دلوڤانییی پی ببهت_ د پهرتووکا خو (التمهید) دا ل سهر فی فهرموودی دبیژیت: (قیجا ئهگهر قورئانا ب سانه هی وه کی حیشترا گریدای بیت، هه چییی بگریت ژ دهست وی ناچیت، فیجا پا چاوایه بو هه می زانستین دی ؟!

و ب پرسیارکرنی دی گهنجینین زانینی بو مروقی قهبن، پرسیارکرنا باش و د جهی خودا نیقا زانستی یه، و ئهو پهرتووکین هاتینه چیکرن -وه کی پرسیارین ژ ئیمامی ئه حمه د هاتینه قه گوهاستن- به لگهیه کی مه زنه ل سهر هندی کو مفایی پرسیارکرنی گهله کی مه زنه.

و ئەف ھەر سێكە بو زانينى: ل پێكا (مەنزىلا) چاندنا دارى يە و ئاقدانا وى وى كو ھێزا وى ب پارێزيت و ئاتافان ژى پاڵ دەت، قێجا ژبەر كرن چاندنا زانينى يە د دلى دا، و پێداچوون ئاقدانا زانينى يە، و پرسياركرن چاقدان و گەشە كرنا زانينى يە.

مهعقیدی چاردی: رنزگرتنا ئههلی زانینی و مهزن دانانا وان

هندی قهدر و بهایی زانایانه یی مهزنه، و جه و پلهیا وان جهه کی بلنده، چونکی ئه و بابین روحی نه، قیجا هندی شیخه بابی مروفی یی روحی یه کا چاوا بابی مروفی بابی لهشی یه، و دان پی دان کرن ب بهایی ماموستایان حهقه کی واجبه ل سهر مروفی.

شوعبه بن حهجاج_خودی دلوڤانیی پی ببهت_دبیریت: (ههر ئیکی من فهرموودهیهك ژی گوهلی بووی، ئهز ب مهنزیلا عهبده کی مه بو وی)

و موحهمهد بن عهلی ئودفووی _خودی دلوڤانییی پی ببهت_ ئهڨ رامانه یا ژ قورئانی ئینایه دهر و دبیرژیت: (ئهگهر مروڨ ژ زانای فیربوو و مفا ژی دیت، هنگی ئهو بو وی وه کی عهبده کییه، خودایی مهزن دبیرژیت: (اَإِذْ قَالَ مُوسَیٰ لِفَتَنهُ)، و ئهو به حسا یوشه عی کوری نونییه، و ئهو نه خزمه تکاری موسای بوو سلاڨ لی بن، بهلکو ئهو ل بهر دهستی موسای فیری ریکا دروست بوو و ل دویڨ وی د چوو، ڤیجا خودایی مهزن ژبهر هندی کره خزمه تکاری وی).

و شهریعه تی فهرمانا مه یا کری کو ئهم گرنگیی ب حه قی زانایان بدهین، وه ك ربزگرتن بو وان، و مهزنكرن، و قهدرگرتن.

ژ ئیمامی ئه حمه د دهینه فه گوهاستن د (المسند) دا ژ عیباده بن صامت _خودی ژی رازی بیت_، کو پیغه مبه ری خودی _سلاف لی بن_ گوت: (لیس من أمتی من لم یجل کبیرنا، ویرحم صغیرنا، ویعرف لعالمنا

حقه) ئانكو: (نه ل سهر ريّكا منه ين ريّزي ل مهزنيّن مه نهگريت، و دلوڤانيين ب بچيكيّن مه نهبهت، و حه قي زاناييّن مه نهزانيت)

و ئبن حەزم _خودى دلوڤانيىي پى ببەت_ قەدگوھىزىت كو ئىك دەنگىيا زانايان يال سەر ھندى كو دڤيت ريزل زانايان بهيته گرتن.

قینجا توره و نهدهبی فهر و پیدقی ل سهر داخازکهری زانینی بهرامبهر شیخی وی نهوه کو نهو یی خوشکاندی بیت (متواضع بیت)، و بهری خو بده بده بی بده بی و بهری خو ژ وی نه وهرگیریت، و دهما د گهل د ناخقیت ب ریز و نهدهبقه د گهل ب ناخقیت، و نهگهر تشتهك ژ وی قهگوهاست دی وی مهزن دانیت به بی کو زیده گاقییی (غلووی) تیدا بکهت، به لکو دی وی دانته مهنزیلا وی و وی مهزنتر ای ناکهت ژ بهایی وی، دا کو نهو وی کریت نه کهت دهما کو وی بقیت مهدحا وی بکهت، و دقیت سوپاسییا وی بکهت و دوعا بو بکهت، و نابیت نهو خو وهسا دیار بکهت کو یی بی منهته ژ شیخی خو، و نابیت نهزیهتا وی بکهت ب گوتنین خو یان کریارین خو، و نهگهر شیخی وی د تشته کی دا خهلهت بوو دی ب نهرمی و جوانی و ب نهینی شیخی خو ناگههدار کهت.

و تشتی واجب ل سهر داخازکهری زانینی دهما خهله تییه کی ژ شیخی خو دبینیت ئهوه ئهو قان شهش خالا بزانیت و بجه بینیت:

١_دڤێت دوويات بكهت كو ئهو خهلهتى شێخى يا كرى.

۲_دڤێت دووپات بکهت کو خهلهتییه، و ئهڤه کارێ زانایێن موکمه د زانیێ دا، دێ پرسیارا زانایان کهت کا ئهڨه خهلهتییه یان نه.

٣_نابيت ل دويف خهلهتييا وي بچيت و كاري يي بكهت.

٤_عوزرين تازه و دروست بو شيخي خو بگريت.

٥_دێ ب نهێنی و جوانی قه ئاگههدار کهت، نه کو ب کرێتی و ئاشکهرایی.

۲_دی ریزا وی و بهایی وی پاریزیت، نابیت کهرامهت و بهایی وی بشکینیت د دلین موسلمانان دا.

و ههروهسا تشتی کو دقینت داخازکهری زانینی یی ژی هشیار بیت کو گریدای ریزگرتنا زانایانه ، و خهلك هزر دکهن ئه ف چهنده ژریزگرتنی یه و ئهوبخو ژ ئیانی و کیم کرنی یه، ئهوژی ئهوه دهما دریکی دا وان دبین ل سهر سهری وی دکهنه خهبسه یان ریکی لی دگرن و بهرتهنگ دکهن.

مهعقیدی پازدی: قهگهراندنا ئاربشین زانینی بوئههلی زانینی

(ئاریشین زانین ئهو مهسهلهنه ین کو نهدیار و ههر کهسهك نهشیت ین ب ئاخفیت زانا نهبن)

هندی نهوه یخ زانیخ مهزن دکهت دهما ناریشهك چیدبیت نهو چارهسهرییا وی دهیلته به هیشییا وانقه یین شارهزایی و سهربور ههین، و نهو نهفسا خو نائیخته بهر وی تشتی وی شییان نهبن ههلگریت کو د قان ناریشان دا ب ناخقیت، ژ ترسا هندی کو نهو تشته کی ل سهر خودی بیژیت بنی زانین ، یان تشته کی د دهرهه قا دینی دا بیژیت و نه ژ دینی بیت، قیجا نهو وهناکهت ل سهر قان ناریشان ب ناخقیت چونکی ژ نهرازیبوون و کهربگرتنا خودایی خو د ترسیت ژبهری ههر تشته کی. هندی زانانه نه گهر نهو ناخفتن ب زانین د ناخقن، و نه گهر بی دهنگ بوون ب حیکمه قه بی دهنگ دبن (نانکو بی دهنگییا وان ژی یا ب حیکمه ته نه کو یا بی شوله)، قیجا نه گهر هات و وان د ناریشه کی دا خفت توژی وی بیژه یا نهو دبیژن، ژ خو نه گهر هات و نهو بی دهنگ بوون توژی بی دهنگ

و ژ دژوارترین وان ئاریشین پهیدا دبن ئهو فتنین فی سهردهمی پهیدا دبن و ژ دژوارترین وان ئاریشین پهیدا دبن و ئهو رویدانین چیدبن و د گهل بورینا دهمی زیده دبن.

و ئەوين رزگار دبن ژ ئاگرى فتى، و ب سلامەت دبن ژ ھەلم و گورىيا بەلايى، ئەون يىن كو بەرەف زانايانقە چووين، و ب گوتنا وان كرى، و

ئهگهر هات و تشتهك د دهرههقا وان دا ل بهر وى ئاسى بوو ئهو هزرا باش ژ وان دكهت. و ئهو ب گوتنا زانایان دكهت و گوتنا خو د دهته لایه كی، قیجا هندی خودانین سهربور و شارهزایی نه د قان بواران دا ئهو حهقترن د دهرههقا قان ئاریشان دا ب ئاخفن، و ئهگهر هات و گوتنین زانایان ژ ئیك جودا بوون ئهو دی گوتنا جمهوری وهرگریت ، دا كو ب سلامهت ببیت ژ فتنا، هندی سلامه تییه تشته ك وه كی وی نینه.

و نینه باشتر ژ گوتنا ئبن عاصمی _خودی دلوڤانییی پی ببهت_ د (مرتقی الوصول) دا دبیریت:

وواجب في مشكلات الفهم

تحسيننا الظن بأهل العلم

ئانكو: (تشتى واجب ل سەر مروقى ل دەمى چىبوونا ئارىشان تىگەھشتنە و ئەوە مروف ھزرا باش ژ ئەھلى زانىنى بكەت).

و ههروهسا ژ ئاریشین زانین بهرسف دانا خهلهتییین زانایان، و گوتنین باطل یین ئههلی بیدعی، د قان ههردوو ئاریشان دا ئهو زانا دی پی ئاخفن یین کو موکم د زانینی دا.

شاطبی _خودی دلوقانیی پی ببهت_ دیار کرییه د (الموافقات) دا، و ئبن رهجه یی د (جامع العلوم والحکم) دا.

قيّجا ريّكا سلامه تييى ئهوه: مروف ئاريشان بهيّلته ب هيڤييا زاناييّن موكم د زانيني دا، و خو ب گوتنيّن وانقه ب گريت.

مهعقیدی شازدی: مهزنکرنا جفاتین زانیی، و مهزنکرنا وان تشتین زانین تیدا دهیته پاراستن (وه کی پهرتووکان)

جڤاتێن زانايان وهكي جڤاتێن پێغهمبهرانه.

سههل بن عبدالله _خودی دلوقانیی پی ببهت_دبیرژیت: (هه چییی بقیت سه حکه ته جفاتین پیغه مبه ران بلا سه حکه ته جفاتین زانایان، زه لامه ك دی هیت و دی بیژیت: نهی فلان تو چ دبیرژی بو که سه کی کو سویند خاری ل سهر ژنکا خو ب فی تشتی و فی تشتی؟ دی بیژیت: ژنکا وی ها ته به ردان، ئیکی دی دی هیت دی بیژیت: نهی فلان تو چ دبیرژی بو زه لامه کی کو سویند خاری ل سهر ژنکا خو ب فی تشتی و فی تشتی؟ دی بیژیت: ب کو سویند خاری ل سهر ژنکا خو ب فی تشتی و فی تشتی؟ دی بیژیت: ب فی گوتنی سویندا وی ناکه فیت. و نه فه بو که سه کی نینه پیغه مبه ره کی یان زانایه ک نه بیت)

قیٚجا یا پیدق ل سهر داخازکهری زانین نهوه حهق جفاتا زانین بزانیت، دفیّت نهو ب توره و ریزقه ب روینیت، و بهری خو بده ته شیخی و چاقی وی لی بیت. و بهری خو ژی نهوهرگیریت نهگهر پیدقی نهبیت، و ل دوّر چ دهنگا نازقریت نهگهر دهنگهك هاتی، و خو ب دهست و پین خوقه مژویل ناکهت، و نا پال ده ت ب ناماده بوونا شیخی خو، و نا پال ده ته دهسی خو، و نابیت گهلهك لفینا بی پیدقیاتی بکهت، و د گهل کهسی ب ره خوقه ناناخقیت، و نهگهر بینیژی دی دهنگی خو نزم کهت، و نهگهر بیاوه شکا وی هات دی بزاقی کهت ببهت نهگهر هات و نهشییا کونترول بهدی ده دی ده قی خو گربت.

و ژ مهزنکرنا جفاتین زانینی ئهوه مروف وان تشتان ژی مهزن بکهت ئهوین زانین تیدا هاتییه پاراستن، و ستوینا وان تشتان: پهرتووکه، فیجا یا لایقی داخازکهری زانینی ئهوه: کیتابا خو ب پاریزیت و پاقژ بهیلیت، و ریزی بدهتی، و چاقی خو بدهتی،و نابیت ئهو بکهته صندوقا تشتین خو وهکی کو کاغهز و پاره و تشتین خو بکهته دناف دا، و ههروهسا نابیت وهکی بوریی بادهت، و ئهگهر دانا عهردی یان جههکی دفیت هیدی و نهرم بدانیت.

ئسحاق بن راههوه چه جاره کی پهرتووکه ك د دهستی دابوو و هافیت، چافی ئیمامی ئه حمه د بن حه نبه ل پی که فت، توره بوو و گوت: (ما دی وه ل گوتنین چاکا کهی ؟!)

و نابیت پال ده ته کیتابی، یان بدانیته بهر پین خو، و نهگهر هات و بو شیخی خو خاند دی ژ عهردی بلند کهت، و ب دهستی خو ههلگریت.

مهعقیدی هه قدی: به ره قانی کرن ژزانینی، و سه رئیخستن و پاراستنا زانینی

هندی زانینه حورمه ته کا مهزن یا ههی، ئهگهر هات و کهفته بهر تشته کی ب کیرنه هاتی دقینت مروف زانینی سهرییخیت.

و ئەف سەرئيخستن و بەرەڤانييەل دەف ئەھلى زانينى يا ديار و بەرچاڤ بوو د چەند خالەكا دا ژوان:

بهرسقدانا که سی سهرپیچیی دکه ت، قیجا هه چییی سهرپیچییا شهریعه تی کر دقیت بهرسقا وی بهیته دان خو نهگهر کی بیت، و نهقه ژی وه پاراستن بو دینی، و ههروه سا شیره ت کرن ل موسمانان.

و ژوان: پشت دانا بیدعه چی، ئهبو یه علا یا به حس کری کو ئیك دهنگییا زانایان یال سهر فی چهندی.

قیّجا مروف زانینی ژ ئههلی بیدعی ناوهرگریت، به ای ئهگهر نهچار بوو هنگی چو تیّدا نینه، وه کی کو چاوا ریوایه تا وان دهیّته وهرگرتن ل دهف فهرمووده ناسان ل دویث مهرجان.

و ژ وان: پاشقه برنا قوتابی ئهگهر ژ سنوورنن خو بهزی ل دهمی قهکولینی دا، یان ئهگهر تشته کی نه لایق یان کرنت ژی هاته دیتن.

و ئهگهر پێدڨ كر كو ماموستاين وى، وى ژ مهجلسى بكهته دهر، وهكو پاشقه برن بو وى دڨێت ئهو وهبكهت، وهكى كو چاوا شوعبه بن عهفانى ئهڨ چهنده كرى د گهل موسلمى د دهرسا خودا. و دبیت شیخ قوتابی پاشقه ببهت ب هندی کو پیته پی نهکهت، و بهرسقا وی نهدهت، قیجا هنگی بی دهنگی و نهقه رسقدانا وی دبیته بهرسف، ئهعمهشی ئهقه یا گوتی.

و مه ئه ف چهنده ژ کومه کا شیخان د دیت، ژ وان زانایی مهزن ئبن باز _خودی دلو فانیی پی ببهت دبیت که سه کی پرسیاره ک ژی کربا پرسیاره کا بی مفا، شیخ دا به رسفا وی هیلیت و به رسف نه ددا، و دا بیر شینه وی که سی پرسیار دخاندن: خاندنا خو ته مام که، یان دا به رسفا وی پیچه وانه ی مهره ما وی دهت.

مهعقیدی هه ژدی: خویاراستن ل دهمی پرسیارکرنی ژزانای

دفینت مروف ب رهفیت ژ پرسیارین فتنا ب دویف خودا دئین، و ههروه سا وه ک پاراستن بو ریز و ههیبه تا زانای ، چونکی هنده ک پرسیار ین ههین مهرهم پی ئهوه فتی ههلکهن و خرابیی به لاف کهن، و ههچیی فان پرسیارا ئاراسته ی زانایان بکهت ئهو دی وی بهرسفی ژ زانایان گوه لی بیت یا کو ب دلی نهبیت، ههروه کی بوری د گهل مه دا د پاشفه برنا قوتابی دا مه ئه ف چهنده دیار کری، فیجا دفینت مروف خو ب پاریزیت ل ده می پرسیار کرنی دا، و هه تا مروف ب دروستی خو ب پاریزیت و پرسیارا خو ب دروستی پیش کیشی زانای بکه ت دفینت کار ب پاریزیت و پرسیارا خو ب دروستی پیش کیشی زانای بکه ت دفینت کار ب فان هه ر چار بناخه یان بکه ت:

۱_هزر د پرسیارا خودا بکهت ئهری بوچی دی پرسیار کهت؟ دفینت مهرهما وی ب فی پرسیاری ئهو بیت کو خو شارهزا کهت و فیر بکهت، نه کو ئهو بیت زانای ب ئیخته کاودانه کی بهرته نگ یان جوره ترانه و کیمکرنه کی پی بکهت، فیجا هه چیی مهرهما وی یا خراب بیت د پرسیار کرنی دا، ئهو دی ژ بهره کهتا زانینی بی به هر بیت، و مفای ژی نابینیت.

۲_مروف خو شارهزا بکهت د پرسیارکرنی دا، مروف پرسیارا وی تشتی نهکهت یی کو چو مفا تیدا نهبیت، فیجا چ نهف پرسیاره بخو یا بی مفا بیت، یان ژی نه گریدای مروفی بیت.

وه کی کو ئیك پرسیارا تشته کی بکهت کو چو جارا چینابیت، یان ژی کو نه گریدای ههر که سه کی بیت کو بهیته گوتن بو هه مییان، به لکو گریدای هنده کان بیت بی هنده کین دی.

مروف یی هشیار بیت ل حالی شیخی کا دی بکیر هندی هیت بهرسف بدهت یان نه، مروف هنگی پرسیاری ژی ناکهت دهما کو ئهو نهشیت بهرسف بهرسف بدهت، بو نموونه یی ب خهم بیت، یان هزرا وی یا مژویل بیت ب غیر تشت، یان ب ریکی قه بیت چ ب پیا بیت یان ب سهیاری، بهلکو ل هنگی دی مروف پرسیاری ئاراستهی وی کهت دهما یی ئارام.

٤_مروف بزانیت دی چاوا پرسیار کهت، کو مروف ب رهنگه کی جوان و ب توره و رهوشت فه ئاراستهی شیخی بکهت، ل دهستپیکی دوعایه کی بو بکهت، و نابیت ئاخفتنا وی وه کی یا وی بیت بی ل بازاری یان د ناف خهلکی عامی دا بیت.

مهعقیدی نوزدی: کو زانین بگههته پهردا دلی، و زال ببیت ل سهر

راستگوی د داخازکرنا زانینی دا حه ژیکرنا زانینی ب دویف خودا دئینیت، و ههروه سا دل پیفه دهیته گریدان، و عهبده ک ناگه هته پله یا زانینی هه تا خوشییا وی یا ژهه مینی مهزنتر نهبیته زانین.

و ههتا مروف بگههته هندی کو خوشیی ژ زانینی ببینیت ، ب سی تشتایه ، نبن قهیمی _خودی دلوڤانیی بی ببهت _ یا به حس کری:

_مروف وهستيانا خو و جوهدا خو ب مهزنخيت.

_راستگوییا داخازکرنێ.

_نیهت و ئیخلاصا دروست.

و ئەف ھەرسىكە تەمام نابن، ھەتا مروف وان تشتا ھەمىيان نە پاڵ دەت ژدلى يىن كودلى مرويل دكەن.

هندی خوشییا زانینی یه یا د سهر خوشییا دهستهه لاتی دا ئه وا کو پترییا خه لکی چاقی وان لی، و گه له ک مالی بو د مهزیخن، و خوینی بو د ریزن. ژبهر هندی پاشا و مه لکان شه وقا خو دیار دکر بو خوشییا زانینی، و هه ست پی دکر ئه ف خوشییه یا ژ ده ست دای، و د خاست ب ده ست خو ئیخستبا. گوتنه ئه بی جه عفه ر مه نصوری -خه لیفی عه باسییا یی ب ناف و ده نگ ، ئه وی کو ده سکه فتی و ده سته لاتا وی روژه ه لات و روژنا قا قه گرتین -: ئه ری تشته ک ژ خوشییین دونیایی مایه تو

نهگههشتین؟ وی گوت -و ئهول سهر کورسیکا خو و تهختی مهلکینییا خو بو -: خهسلهتهك یا مای ئهز نهگههشتیمی: کو ئهزل سهر جههکی بلند روینم، و دهوروبهرین من داخازکهرین زانینا فهرموودی بن، و (موستهملی: ئهوی کو فهرموودی بو قوتابییان دخوینیت دا کو دهنگی وی بگههته ههمییان) بیژیت: (من ذکرت رحمك الله؟)

ئانكو بێژیت: فلانی گوته مه، گوت: فلانی گوته مه، و زنجیرا فهرموودان قهگێریت.

و ههر جاره کا دل ب فی خوشیی ئافا بوو هه می خوشیین دی ین کو بووینه تشته کی عهده تی ل ده ف خه لکی دی ژ دلی مروقی که فن و ئیدی نامین ل ده ف مروقی خوشی، به لکو هه تا ئه و ئیش و نه خوشیین مروف دریکا زانینی دا دبینیت ئیدی دی ل به ر مروقی بنه خوشی.

مهعقیدی بیستی: پاراستنا وهختی د زانینی دا

ئبن جهوزی _خودی دلوقانیی پی ببهت_ د (صید الخاطر) دا دبیّژیت: (دقیّت مروق بهایی سهرده می خو و وه ختی خو بزانیت، و کو خو ده مه کی ب تنی ژی مروق وه سا نهبورینیت کو مروقی نیزیکی خودی نه کهت، و مروق وان کار و کریارا و گوتنا بینته ده ستپیّك ییّن باشتر و پاشی یین دویی دا)

و گرنگی دانا زانایان ب وه ختی و کو وه ختی خو ب ده رفه ت ببین ئه فه تشته کی مه زن بوو ل ده ف وان، هه تا موحه ممه د بن عه بدولباقی به زار _خودی دلو فانیی پی ببه ت_ دبی ژیت: (ده لیفه کا ب تنی ژی من ژ ژییی خو نه بوراندییه ب تشتین بی مفا و م ژویلاهییان فه).

و ئەبو وەفاء ئبن عەقىل -ئەوى كو كتيبا (الفنون) چىكرى د ھەشت سەد بەرگان دا-: (ئەز رىكى نادەمە خو كو دەلىقەكا ب تى ژى ژ ژبيى من ب ھەروە بچيت).

هه تا حالی وان گه هشتبوو هندی کو ئیك ژوان ل ده می خارنی دا بیژیته هنده کان بو من بخوین، به لکو هه تا هنده کان ل ده می د چوونه جهی ده ست ئافی دا بیژنه هنده کان بو من بخوینن.

قينجا ئهى داخازكهرى زانينى تو وهختى خو ب پاريزه، وهزير صالح ئبن هوبهيره دبيژيت:

والوقت انفس ما عنيت بحفظه

وأراه أسهل ما عليك يضيع

ئانكو: (و وه خت ژ ههر تشته كى ب بهاتره كو مروف ب پارێزيت و نه هێليت ب ههروه بچيت ، د گهل هندێ يا ئهز دبينم ب سانه هيترين تشت ل ده ف ته ئه وه تو وه ختێ خو به رزه بكه ي).

والحمد لله رب العالمين.

ناڤەروك

4	مەعقىدىٰ (بناخەيىٰ) ئىٚكىٰ: پاقژكرنا ئامانىٰ (جہیٰ) زانىنیٰ
6	مهعقیدی دووی: ئیخلاصا د زانینی دا
10	مهعقیدیّ سیبیّ: مروڤ حهزا خو (هیممهتا خو) ههمیّ کوم بکهت ل سهر زانینیّ
14	مهعقیدیّ چاریّ: مروڤ هیممهتا خو ب مهزیّخیت د زانینا قورئانیّ و سوننهتیّ دا
16	مهعقیدی پیّنجیّ: گرتنا ویّ ریّکا مروڤی دگههینته زانینیّ
19	مهعقیدی شهشی: مروف چاڤدیٚرییا زانستیٚن زانینی بکهت د وهرگرتنی دا، و یا گرنگتر بینته پێشتر
22	مهعقیدیّ حهفتی: لهزکرن بو گههشتنا زانینیّ، و ب دهرفهت دیتنا ژبییّ بچیکی و گهنجینییّ
24	مهعقیدی ههشتی: مروڤ هیّدی هیّدی زانینی داخاز بکهت و وهرگریت، و لهزکرنی بهیّلیت
27	مهعقیدی نههی: سهبرگرتنا ل سهر وهرگرتن و گههاندنا زانینی
30	مهعقیدی دههی: پێگیرییا ب توره و ئادابێن زانینی
و کو	مهعقیدی یازدی: پاراستنا علمی ژ تشتی وی کریّت دکهت، یی کو دژی رهوشتیّن بلند (مروئهتیٚ) بیت و
33	رەوشتىٰ بلند نەھێلىت
35	مهعقیدی دوازدی: ههلبژارتنا ههڤالی چاك د داخازكرنا زانینی دا
	مهعقیدی سیّزدی: مروڤ وهستیانا خو ب مهزیّخیت د ژبهرکرنیّ دا، و دووبارهکرنیّ (پیّداچوونیّ)، و
37	پر <i>س</i> یارکرنێ دا
39	مهعقیدی چاردی: ریّزگرتنا ئههای زانینی و مهزن دانانا وان
42	مەعقىدىٰ پازدىٰ: قەگەراندنا ئاريشىٚن زانىنىٰ بو ئەھلىٰ زانىنىٰ
	مهعقیدی شازدی: مهزنکرنا جڤاتیٚن زانینی، و مهزنکرنا وان تشتیٚن زانین تیّدا دهیّته پاراستن (وهکی
44	پەرتووكان)
46	مهعقیدی ههڤدی: بهرهڤانی کرن ژ زانینی، و سهرئیٚخستن و پاراستنا زانینی
48	مەعقىدىٰ ھەژدىٰ: خوپاراستن ل دەمىٰ پرسياركرنىٰ ژ زاناى
50	مهعقیدی نوزدی: کو زانین بگههته پهردا دلی، و زاڵ ببیت ل سهر
52	مهعقیدیّ بنستیّ: یاراستنا وهختی د زانینیّ دا

